

19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Τροφίμου, Σαββατίου και Δορυμέδοντος μαρτύρων (†276).

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Ἁ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε με νος και

 το σον φυ λα α ττων δι α τρε σταυ ρου σε πο ο λι ι

 τε ευ μα α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

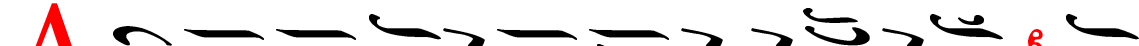

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Α να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον και

 την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρου σαι αι μυ ρο φο

ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι ^Δ α ρα ε κλα
 πη ο τω λη στη α νοι ξασπα ρα δει σον ^ε α ρα η γε
 ρθη ο και προ πα θςκη ρυ ξαστην ε γερσιν ^ε α λη θως
 α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
 ην και α να στασιν ^ε

^{Ἦχος 4/2 Δι}
 Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
 τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
 τοι ^Δ τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
^Π ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος δει
 νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το ^ε και οι εν Α δη α παν
 τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
 Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
 εις τους αι ω ω ω ω νας ^Δ

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος 4/9 Πα ρ

Tου Σταυρου σου το ξυλον προσκυνου μεν Φιλανθρω
 πε^Δοτι εν αυτω προσηλωωθης η ζωη η των α
 παντων^π Παραδεισον η νεωξας σωτηρ^Δτωπισει
 προσελθοντισοιληστη^π και τρυφηηςκατηξι
 ωωθηομολογωνσοιμνησθητιμου Κυριε^π
 δεεξαιωσπερ εκεινον και ημας^Δκραυγαζοντας
 ημαρτομεν παντεςτηευσπλαγχνι ασουμηυπεριι
 δης ημας^π

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι-Θ.

AνεστησωςαθανατοςαποτουΑδουΣω
 τηρσυνηγειραςτονκοσμονσουτηΑναστασειτη
 σηΧριστεοΘεοςημων^εεθραυσαςενισχυιτου
 θανατουτοκρατοςεδειξαςελεημοντηνΑ
 ναστασιν^επασι^εδιοσεκαιδοξαζομενμονεφι
 λανθρωπε^ε

Ἦχος 4̣ Δι̣ ϝ

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελωντων υψωματων Γαβρι
ηλ και τη πετρα προσελων ενθα η πετρα της ζω
ης λευχειμων ανεκραυγαζε ταις κλαιου ου ου
σαις πανσασθε υμεις της θρηνωδους κραυγης εχου
σαι αι το ευσυμμαθητον ον γαρ ζητει τε
κλαιουσαι θαρσει τε ως αληθως εξεγηγη γεερ
ται αι διοοβοααατε τοις Ααποστοοο
λοις οτι ανεστη ο Κυυριος

Και νυν. Της εορτης.

Τον Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος 4̣ Κε ϝ

Απλωσας εν Σταυρωτας παλαμας Οικτιρ
μον τα εθνητα μακραν αποσγεγονο
τασυνηγαγε εσδοξααζεινσθτην πολλην αα
γαθοοτητα αλλεπιιβλεψον επιτην σην
κληροχιαν καικατααβαλετς καθημων

πο λε μι ρς Σταυρω τω τι μι ω σθ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α

τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νη ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νη τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τη μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ν ασ των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α^{v' 22} Α λλη

λ ς ι ι α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος δ΄ Βου

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρου νε ται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α

ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν

προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τε ρ πνων προς χα

μαί ζη λι αν

Επι την μη τε ρα αυ του ως ε χειτις στοργην

ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φιλ τρον χρε ω στου

μεν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος

θε ω ρι ας και σο φι ας παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει

Προχείμενον.

Ανα στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα τος

σου

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ανα στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^Α ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
σου ^ε

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ^ε ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ^ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^ε Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^ε

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιῶις, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ̄ 6

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σ̄ και κα τα το πλη θος των οι
κτισμων σ̄ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μ̄

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μ̄ και α πο της α μαρ τι ας μ̄ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μ̄ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ̄ ε νω πι ον μ̄ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ̄ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ̄ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδ̄ γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ̄

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ̣ ν̣

I δσ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ασ σε ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ασ μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ̣ ε̣

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας με εξαλει
ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη αποριψης με απο τσ προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε
μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανομους τας οδς σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μη αγαλλιασεται η γλωσσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα ναγγελει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκιασθ

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερσθ

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σθμοσθς και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις των Αποστολών πρεσβείαις ἐλεήμον

ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ

νῶν Ἀμήν. Ταις τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον ἐξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ἐξαλειψόντο ἀνομήμα

Ανάστας ὁ Ἰησοῦς ἀποτομή κα

θῶς προειπὼν ἐδώκεν ἡμῖν τὴν αἰωνίον

ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ

Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐκπορευομένῳ

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μη

A να στας ο Ι η σης α πο τα τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθὼς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Σταυρὸν χαράξας.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσοῦμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. **(δίς)**

Δόξα.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Ἐπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβεῖας

κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'. Ράβδος εἰς τύπον.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Δόξα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα. **(δίς)**

Καὶ νῦν.

Πλευρᾶς ἀχράντου ...

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ***ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.]**

Μεσώδιον Κάθισμα Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος πλ' Νη ς

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει
σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον
της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ωποις φε ρον ε πα α γη
ε πι της γης και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη πα
σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν πι
ι στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης δο
ο ξης ο οι οι κο ος σ

[Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.]

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα,

ὕμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἔκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχ. Πνέοντες ἐν Τρόφιμῳ καὶ Δορυμέδον,

Ἐν ἑκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ξεσθεῖς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσιν,

Εἰς σαββατισμὸν θεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Τρόφιμον τάφον, ἡδὲ συνάθλους.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρόβου· ὧν ὁ μὲν Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστάς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθεὶς καὶ καθειρχθεὶς, ἐν ταῖς βασάνοις παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Τρόφιμος, κρηπίσι σιδηραῖς ὑποδεθεὶς καὶ ὑπερόριος ἐν τῇ Συνάδων γενόμενος, πολλάς τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστάς τιμωρίας, ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς.

*

[ΕΝ ΠΑΡΩ] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Σεπτεμβρίου, Σύναξις ἐπιτελεῖται πάντων τῶν ἁγίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας. (Ἡ αὐτὴ ἑορτὴ τελεῖται ἐν Νάξῳ τῇ Α΄ Κυριακῇ τοῦ Σεπτεμβρίου).

Στίχ. Σύναξιν τὴν δε ποιούμεν

Νάξου τε Πάρου νέων ὀσίων.

[ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣῃ] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὑψωσιν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος διαλαμφάντων ἁγίων, ἧτοι Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος τοῦ ἐπισκόπου Φαναρίου, Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος ἐκ Καλογραιανῶν Καρδίτσης καταγομένου, Παρθενίου ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Ῥαδοβυσδίων, τοῦ ἐκ Βατσουνιαῶν, Νικολάου Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Βουναίνοις, Δαμιανοῦ Νέου Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μυριχόβου κτίτορος δὲ τῆς Μονῆς Πελεκητῆς, Διονυσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ ἐκ Γολίτσης καταγομένου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν Νεομάρτυρος ἐν Καπούῃ Καρδίτσης.

Στίχ. Σὺν τάγμασιν ἐξαπτερύγων ἀγάλλῃ

ὀκτὰς ἁγίων Καρδίτσης νῦν ἐν πόλῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευσαν
τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ
μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα φας
τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλδ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ ποντ μν στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ κλη σι
α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε
ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σὸ το μυστηριον κατενοησαταεργασ
καιεδοξασαστηνθεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλονενωε
ταααθηχρισοςοβασιλευςκαικυριος
διουπεπτωκενοξυλωαπατηησας
ενσοιδελεασθειςθεωτωπροσπαγεεντισαρ
κιτωπαρεχοοντιτηνειρηνηνταιςψυχαις
ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτιουθηροοςενσπλααγχνοιςπα
λαμαςΙωναςταυροειδωςδιεκπεταα
σαςτοσωτηριονπααθοςπροδιετυυ
πσασαφωςοοθεντριημεροςεκδυστηνυ
περκοσμιονΑναξασινυπεζωγραφηησεν
τσαρκιπροσπαγεντοςΧριστςςςθεουκαι

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ασ θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
ὠδὴ θ'

Mυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τε σ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Oδι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θανα τος δι α σ αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να αμει στων ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-Θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δχ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας

ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε

εν τοις φι ι λοιοις'

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κσ με ε νης

Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας

Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ

ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω

ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ

μα α

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε

πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε επει υ μνος τω Θε ε ω ω

Τ^χ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυ του

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα
ζο μεν σου την α να στασιν

A^χ ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα

πα
αν
τα
ε
πληρωσας
δι
ο
βο
ω
με
εν
σοι
ο

α
να
στας
εκτων
νε
κρων
Κυ
ρι
ε
δο
ξα
σοι

Αι
νει
τε
αυ
τον
ε
πι
ταις
δυ
να
στει
αις

αυ
του
αι
νει
τε
αυ
τον
κα
τα
το
πλη
θος

της
με
γα
λω
συ
νης
αυ
του

Τω
σω
Σταυρω
Χρι
στε
Σω
τηρ
ο
δη
γησον
η
μας

ε
πι
ι
την
α
λη
θει
αν
σου
και
ρυ
υ
σαι
η
μας
των

πα
γι
δων
του
εχ
θρου
ο
α
να
στας
εκτων
νε
κρων
α

να
στησον
η
μας
πε
σον
τας
τη
α
μαρ
τι
ι
α
εκ

τει
νας
την
χει
ρα
σου
φι
λα
ανθρωπε
Κυ
ρι
ε
τη
πρε

σβει
ατων
Α
γι
ων
σου

Αι
νει
τε
αυ
τον
εν
η
χω
σαλ
πιγγο
ς
αι

νει
τε
αυ
τον
εν
ψα
λτη
ρι
ω
και
κι
θα
ρα

Των
πα
τρι
κων
σου
κολ
πων
μη
χω
ρισθεις
μο
νο
γε

νε
ες
Λο
γε
του
Θε
ου
ηλ
θες
ε
πι
γης
δι
α
φι

λαν
θρω
πι
αν
αν
θρω
πος
γε
νο
με
νος
α
τρε
ε
πτως

και Σταυρον και θανατον υπεμεινας σαρκι ο α
 παθης τη θεοτητι αναστας δε εκ νεκρων α θα
 νασι αν παρεσχεστω γενειτων ανθρωπων ως
 μονος παντοδυναμος

Τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Αἰνειτε αὐτον εν τυμπανω και χορωαῖ
 νειτε αὐτον εν χορδαῖς και αι οργανω

του παραδοξου θαυματου ζωηφορον
 φυτον ο σταυρος ο παναγιος εις υψους αιρο

μενος εμφανιζεται σημερον δοξολο

γισι παντα τα περατα εκδειματ' εν

ται δαιμονες απαντες ωωοι ον δωρημα

τοις βροτοις κεχαρισται δι ου χριστε σωσοντας ψυ

χασημων ως μονος ε ευσπλαγχνος

Αἰνειτε αὐτον εν κυμβαλοις ευηχοῖς αι

νειτε αὐτον εν κυμβαλοις ευηχοῖς αι

Αἰνειτε αὐτον εν κυμβαλοις ευηχοῖς αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λαλαγ μη πα
 σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
 φυ τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψοσαι ρο
 με νος εμ φα νι ζε ται ση με ρον δο ξο λο
 γα σι παν τα τα πε ρα τα εκ δει μα ταν
 ται δαι μο νες α παν τες ω ω οι ον δω ρη μα
 τοις βρο τοις κε χα ρισται δι ου Χρι στε σω σοντας ψυ
 χας ημων ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος

Στίχ. ζ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὕποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ο τι α γι ος ε στι

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ως βο τρυν πλη ρη
 ζω ης ο βα στασαστον υ ψισον α πο γης υ ψα
 με νος Σταυ ρος ο ρα ται ση με ρον δι ου προς Θε
 ον παν τες ειλ κυ σθη μεν και κα τε πο ο θη εις
 τε λος θα να τος ω ω ξυ λον αχ ραντον υφ ου

α πο λου ο μεν της εν Ε δεμ ^{Δι} α θα να τσ βρω σε
^{Νη}
 ως ^Δ Χρι στονδο ξα α ζον ^ν τες ^Δ

Στίχ. η'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
 σωτηρίαν

εν με σω της γης

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαν μα τος ευ ρος και μη ^{Νη}

 κος ^{Πα} Σταυ ρθ ^ε ου ρα νθ ι σο στα σι ον ^{Δι} ο τι θει α

 χα ρι τι ^{Πα} α γι α ζει τα συμ παν τα ^{Δι} εν τσ τω

 ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται ^{Δι} εν τσ τω σκη ηπ τρα

 α να κτων η δρα σται ^{Νη} ω ω θει ας κλι μα κος ^ε δι
^{Πα} ης α να τρε χο μεν εις θ ρα νθς ^{Δι} υ ψην τες εν α

 σμασι ^{Νη} Χρι ζον τον Κυ υ ρι ον ^ν

Ἑωθινόν Β΄

Ἦχος Δι-θ.

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ
Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις

 πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι ^Δ και δι α

πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
 ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
 ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
 και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
 ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η
 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α
 θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αν δρα α μει
 ει ει ει ει ν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον α
 να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων
 ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι
 ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθεένε νεδία γαρ τῆς ἐκ
σαρκωθεντος ὁ ἀδησηχ μαλωτισαί ὁ Α
δαμὰ νακεκληταὶ ἡκαταρανενε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θανατος τε
θανάτωταικαὶ ἡμεις ἐζωοποιήθημεν δι
ὁ ἀνυμνήντες βοῶ ὡμεν εὐλογητος Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκησας δὸ ὁ
ὁ ξασοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βουξ

Δοξασοιτω δειξάντι το φως δοξαενυ
πιστοισ Θεω και ἐπι γης εἰρηνη εν ανθρωποις εν
δοκιμα

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν ^ε

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ^ε Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες ^Δ Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^ε

Κ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ^ε ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ
τι ι ας του κο οσμου ^ε

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας ^ε

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην ^ε

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρίς)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη η ν μου ο τι η μαρ
το ον σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν
με ^Δ του ποι ει ν το θε λ η μα α σου ο τι συ ει ει
ο θε ο ο σ μου ^ε ^χ

Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω η ς ^Δ εν τ ω φω
τι σου ο ψ ο με θα φω ω ς ^ε ^χ

Π α ρ α τει ν ο ν το ε λε ο ο ς σου τοι ς γι ν ω
σ κου σι ι σε ^ε ^χ

Α γι ο ς ο θε ο ς ^Δ Α γι ο ς Ι σ χυ ρ ο ς ^Δ Α γι
ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μα α ς ^ε ^χ (τρί ς)

Δ ο ξ α Πα τ ρι ι και γι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε ^χ

Κ αι ν υ ν και α ει ^Δ και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν αι
ω ν ω α μ η η ν ^ε ^χ

Α γι ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μα α ς ^ε ^χ

Ἄσματικόν. ^ε ^χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ ₂ Α α γι
 ο ος ^Δ ₂ Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ ₂ Α α γι ι ος Α α θα α
 α α να α α α τος ^{B8} ^Δ ₂ ε ε λε η σο ον η η μα α
 α α ας ⁶ _{7x}

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ ₂
 α σω με ντω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
 ζω ης η μων ⁶ _{7x} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ο ος ⁶ _{7x}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος ^Δ ₂ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ₂
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ⁶ _{7x}
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ₂
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς κα' (21).

ᾠδὴ Δι - θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκ κι

ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκ κι

ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκ κι

ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκ κι

ι σταυρω θεις ψαλλον τασσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
 ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρς με νος και
 το σον φυ λα αττων δια τς σταυ ρου σς πο ο λι ι

τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (Ήν' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι ι

τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ήν' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι ι

τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν
 ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ι α

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

σω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ με νος και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἰδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σσ και νη πο λι τει α τς
οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
μων νικας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-θ

Δι
Λε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Nη
ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Δι
ο ο ο Θε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Nη
ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι οσχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

 γι ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α

 α α α α να α α ιε α θα να το ο ο

 ο ο ος
E ^{Δι} ^{Νη} ⁺
 ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο

 ο ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α

 α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτει τῇ ΚΑ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουία τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

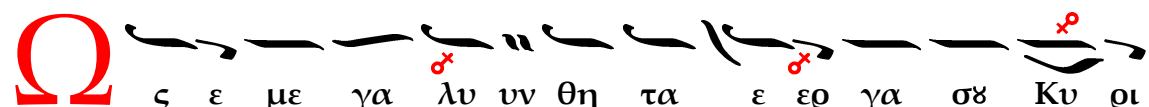

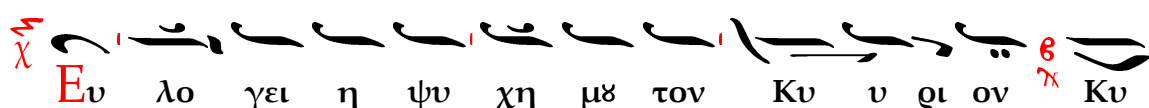
(Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

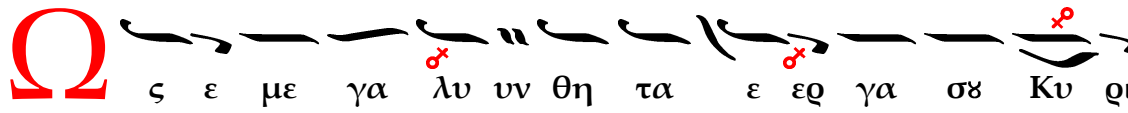
Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ οὐ ψάλτης.

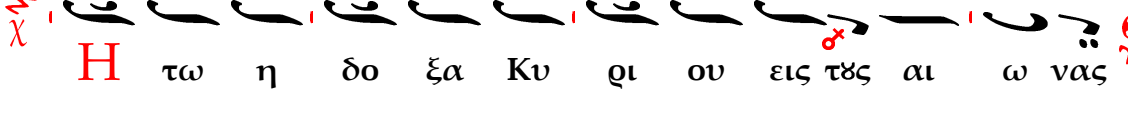
Ἦχος ^Δ₂ Βου ^Σ

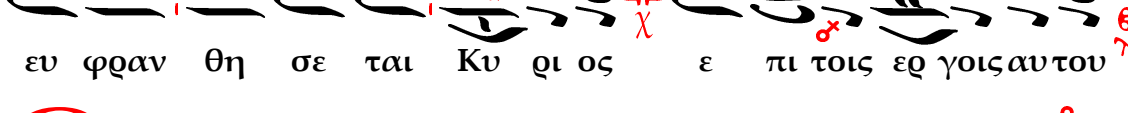
Ω [⊕]
 ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

 ε ^Δ₂ παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας [⊕]

Χ
 Ευ λο γει η ψυ χη μ ε τον Κυ υ ρι ον [⊕] Κυ

 ρι ε ο Θε ος μὲ ε με γα λυν θης σφοδρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σϷ Κυ ρι

 ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τϷ αι ω νας

 ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σϷ Κυ ρι

 ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

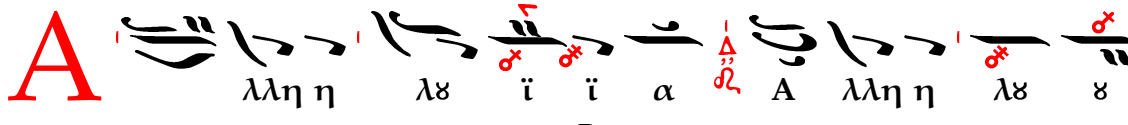
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

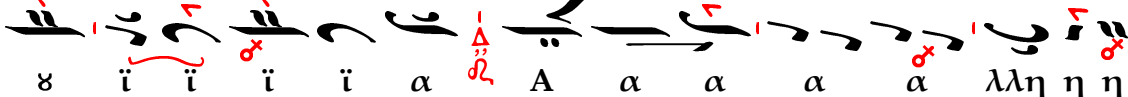
(Γαλ. β' 16-20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιοθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος Δι

A λλη η λϷ ï ï α A λλη η λϷ Ϸ

 Ϸ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϝ ε πι τον μη

ρον σϝ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϝ και τω

κα α α αλ λει ει ει ει σϝ

Α λλη η λϝ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Εν τει νον και κα τευ ο δϝ και βα σι λευ ε

ε νε κεν α λη θει ασ και ρα ο τη τος και δι

και αι ο συ υ υ υ νης

Α λλη η λϝ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϝ ϝ

ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α α λλη η η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,
ζήτηι τῇ Κυριακῇ Γ' Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον
(ἡ 34-38, θ' 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν (ἑμοῦ καὶ) τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τοὺς ἑμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
Τῇ Τετάρτῃ.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

Ο Δι ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρσ ς
ς ς ς ς βι ιμ μυ υ υ στι ι ι ι μυστι
κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πα
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε
 Νη
 ες και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η
 Δι
 η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
 Πα
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α
 Δι
 α α α α α α α α α α α α τρι α α
 Πα
 δι ι ι ι ι ι ι τον τρι ι σα α α α α α
 Πα
 α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Κε
 ι ι ι ι ι ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
 Μ
 ον προ σα α α α α α υ μνον προ ο ο σα α
 Δι
 α α α α α α α α α α α α δο ο ο
 Πα
 υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Νη
 ες πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η
 Πα
 ην α πο θω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ρι μνα α α α α α αν
 Δι
Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε χε ε ε χε ε ε
 ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α α α

των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο

ο ο με ε ε νοι οι

αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι

ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

ο ρα ρ ρ ρ με νον τα α α α α ξε ε ε

ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη η

λ ρ ρ ρ ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λ ε ε η η σ ο ν

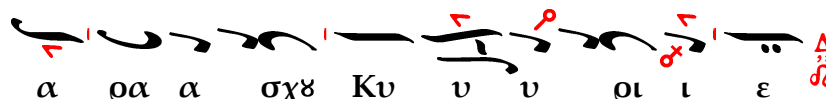
Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

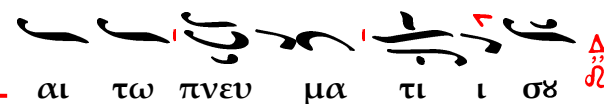
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

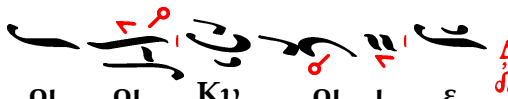
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ υ Κ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

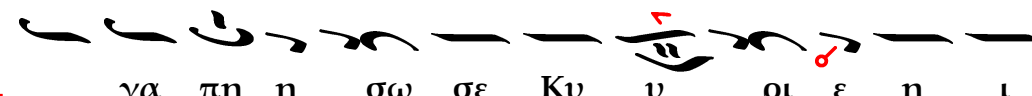
Π α ρ α α σ χ υ Κ υ υ υ ρ ι ι ε

Κ αι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι σ υ

Σ ο ι ο ι Κ υ ρ ι ι ε

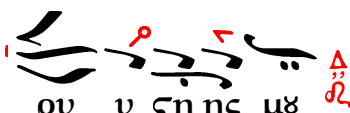
και ἄλλως:

Σ ο ι Κ υ ρ ι ι ι ε ε ε

Α γ α π η η σ ω σ ε Κ υ υ ρ ι ε η ι

σ χ υ υ υ ς μ υ Κ υ ρ ι ο ο ς ς ε ρ ε ω ω

μ α α α μ υ και κα τα φυ γ η η μ υ και

ρ υ υ ς η η ς μ υ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ο ο σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τς πνε ευ μα το ο ο ος ος
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

A ξι ον και δι ι και αι ον και ἄλλως

A α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A α α α α α α μη η η ην

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἔτονίσθησαν ιζ΄ Ἰουλίου , βια΄ , ἀντεγράφησαν κζ΄ Ὀκτ. , βιβ΄ . I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ρ

Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ζον και αι
πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο
ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μι και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε
κϛ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ´ Φεβρ. , βι´ . I.A.

Ἄξιον ἐστίν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ω σ α α λη η θω σ μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ω σ τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω σ Θε ο ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου οσαν την ο ον τω ω σ
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ

εν ε ε ε ε με ο ο ο ο

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

A

 ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει

Πα

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

B8

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Δι

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει αι αι αι αι

νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

Πα

 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

B8

 υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρα ρα λιε ε ε ε ρα α α λιε ε λιε ρα α λιε

ρα α ρα α λιε ε Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι ι α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϝ

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως

τϛ αι ω ω νο ο ο ς